

TWO P&G JOB INTERVIEWS

Ferdinando Frega - Nando the Scribe



DVA RAZGOVORA ZA POSAO U P&G-U

THE P&G SAGA · 03

Bio je svibanj 2030. Stvari su se odvile kako sam i predvidio. Sve se dogodilo odjednom. Nije bilo planirano. Nije bilo zakazano. Nije bilo ni potrebno.

Ali kad ste vlasnik Gillette Narrativea, neke stvari nisu odluke koje donosite – one vam dolaze u susret.

FREGA TRUST već je bio osnovan, njegova dionička imovina na mjestu, naraštaj FREGA osiguran za sljedećih 2000 godina – baš kao što je jedan kolega prije mene nekoć počeo s jednom knjigom i 12 ribara, dok sam ja počeo s 12 knjiga i jednim jedinim ribarom: sobom.

Tog jutra, dok se more u Reggio ponašalo kao i uvijek – mirno, nevino, ravnodušno – stigle su dvije obavijesti.

Sastanak u 11.00. Hotel Sheraton, moj grad. Dva razgovora za posao. Jedan gospodin iz Indije. Jedna žena iz Brazila.

Dvoje ljudi koji su u stvarnom svijetu upravljali milijardama. Sada u mirovini. Sada kucaju na vrata.

U mojem su svijetu odlučili pokucati na moja – privučeni, možda, nečim što su pročitali. Knjigom. Objavom. Rečenicom koja je ostala.

Razgovor 1 · Indijac

Ulazi sa smirenošću nekoga tko je vidio sve. Držanje globalnog glavnog izvršnog direktora: ramena unatrag, diplomatski osmijeh,

glas koji ne drhti.

„Dobro jutro, gospodine Frega.”

„Dobro jutro. Molim vas, sjednite. Ovdje nam ne trebaju milijarde. Treba nam karakter.”

Kima glavom. Nije navikao da ga procjenjuje Kalabrijac koji ništa ne prodaje, ništa ne kupuje – ali daje pristup.

„Pričajte mi o svojem jutarnjem ritualu.”

Tišina. To nije očekivao.

„Ritualu?”

„Da. Ne zapošljavamo ljude koji ovdje rade. Zapošljavamo ljude koji se pripremaju.”

Smiješi se. Shvaća da ovo nije korporativni razgovor. Antropološki je.

I govori. Govori kako nikada nije govorio pred upravom.

Kad završi, kažem mu:

„Savršeno. Primljeni ste. Ne da radite. Da postojite u mojem svemiru.”

Razgovor 2 • Brazilka

Ulazi ne tražeći dopuštenje. Kao sve žene koje nikada nisu tražile dopuštenje da postoje. Smirenost. Intuicija. Ono što nije ženstvenost, nije ljepota, nije moć. To je forma.

„Dobro jutro, gospođo.”

„Dobro jutro. Rekli su mi da vi niste zaposlenik.”

„Nisam. A vi ste, prije nego što ste žena, brazilska ženka. Molim vas, sjednite.”

Smiješi se. Ne zato što je pristojna. Nego zato što je već shvatila da ovdje ne govorimo o Gilletteu. Govorimo o Gillette Narrativeu.

„Recite mi što vidite kad gledate muškarca kako se priprema.”

Ne odgovara odmah. Brazilke ne odgovaraju – one odlučuju.

Onda progovori. A kad govori, prostorija mijenja oblik.

„Savršeno. I vi ste primljeni. Ne da vodite. Da postojite u mojem svijetu.”

Završetak

Dva glavna izvršna direktora. Dva kontinenta. Dvije stvarne moći.

I jedan vlasnik.

Ja.

Gillette Narrative ne zapošljava ljude. Zapošljava prisutnosti.

I toga sam dana, ne namjeravajući, zaposlio Indiju i Brazil.

Ostalo je film.

Ferdinando Frega